

אלו הן הממונות פ"ה שקלים

(א) בבלי ב"ק נ א יושלמי ביה
פ"ג הל"א ומעט פ"ב הל"א
(ב) ב"ק דף נ א יענות הל"א ב
ירושלמי ופ"א הל"א א, יומא
כ, כ (ד) יומא כ ו ירושל' קוסה
פ"ה הל"א, (ה) אמרו, (ו) יושלמי
יומא פ"ב הל"ב יושלמי פ"ה
פ"ה הל"ב ו, (ז) ממד פ"ק א,
(ח) יומא לה ט, יומא לה א ויר
שם פ"ג הל"ט,

עין משפט גר מצוה

- א ו מ"י פ"ו מכלי התקש
הל"ב:
- ב שם הל"א ו יושלמי וי"מ:
- ג מ"י שם הל"א ו פ"ו
מתמיד הל"ז

נוסחת הבבלי

(א) פתח ואמר קמיין כי
ומה זכ שאל מתנחם אלל על
הפסולה ומה למת י"ו: (ב) א"ר
אחא עשימה ימייה היה לו
אמר י"ו מקרין צבת רל"א:
(ג) מאלכסנדריא של מלכיש שבו
י"ו ורדיין לא היו י"ו: (ד) בית
גרמו היו מסיקין את המנוח
מפניט ש"ו כיון ששטמי חכמי
כי ולא רזו לחורר לו לשבט
אמר לו נתנאל מעולם פה נקיה
בד גיבין כדי שלא יתחזק מלחם
הפסיר י"ו אובלי: (ה) גלמו
חכמיס והיבאו כי כיון ששטמי
חכמי י"ו ולא רזו לחורר עד
אלל שפיהו נשלין מסיקס אחר
פולק עמה ע"מ אלל מתנחם
כי שלא יהו אמרין כי מסיק
אל (מתפשט פוליו) ואמרתי לו
ע"מ אלל א"ל מתנחם אלל
של בית אבטינס אני אמרתי
ע"י שאלותיו נקשו להרבות
בבבדוס למעט בבבדוס של מקוס
כבוד שמים אר"ע כ"ו:

הגהות הגר"א

[א] ה"ב מסיקין את המנוח
הפסיר והופין מבפניט ולל
היה מתפשט של אלו היו
מסיקין מבחון וזופין מבחון
היה מתפשט ככ"ל וכה
בבבלי שם ופי רש"י הלל שבאו
מאלכסנדריא לפי שאלו היו
יודעים לרבות מן המנוח של
יהא נשכר לפי שהיה מניח
מייה פרוזה כמין ספינה וכו'
פירושם לרבות מבפניט המנוח
ואופין אותו מבחון. וירכיש
הפסיריט משוכס בתוספתא הכל
נמי האל שבשמה כיון דלע"ל:
[ב] אמר י"ו ישמעאל גרסיקין:

גליון הש"ס

[א] ע"י מוה"ר"פ ומדברי
המו"ם ממ"ד דף ע"ב ע"א ד"ה
ושוערו מוכח כפי ה"ק ע"ד דק"י
על עובי הפסולה ודקות ועי'
ירושלמי יומא ועי' תנ"י יומא:
טו ד"ה מן וברית"ש ח"א:

תורה אור השלם

1. יבא אלהינו ואל יירש אש
לפניו תאכל וסביביו ישעריה
תהלים ג
2. אל יעזב בסוד קדושים
רבה ונודא על כל סביביו
3. כל פעל ה' למענהו וגם
רשע ליום רעהו: משלי טו ד
4. כל התקרא בשמי ולכבודי
בדאתיו יצרתיו אף עשיתי: ו
שיעהו מג
5. ובכשנה הארץ לפני ה'
ואדר חשבו ויהיה נקיים מני'
ומישאל ויהיה הארץ
הואת לכם לאתוה לפני ה'
במירב כל כב

ועד היום מגיע חמימותיה: וחסרן. לעבור על כל פשע: יסוחרין בני מעוי. יוותרו קשרי בני מעוי ולא בתמלואים. ל"א יהיו לו בני מעים ימירם שהוא מורה לזכיות לחוטא שמוכין שחמול להם המקוס ואינו כן אלל כל דרכי משפט: אלל. שמתרין אפו ונוכח חובו מע"ג שאינו נוכח חובו מיד: ופזיניו. דקיקס הדנקים זו: נשערה מחוד. לשון חוקר השערה: ונורה על כל ספיניו. מטיל אמת משפטיו עליהם יותר מן הרחוקים: והוון כל עמא. והיה כל העם נכנסין אלל המסוד והמנוח ואלו רזה לקבל מתחומין: אמר. חזן את הקדשים בתמינה הרי בועט במדת הדין: והוא מקפחו בנים. בתמינה וקישוח הוא לשון חיתוך וקישור: מיד פנלה. מיד בעיר: כשופא איתעמיים. בעקב אחד לחמה ועלמה ועלמה: קרל גברא. הא דמנן בפ"ק דיומא בכל יום מורמין אלל את המנוח בקריאת הגבר מזה קריאת הגבר ששכרו הכחזה והיינו שקרא גביני כרוז: אמרון ליה. דבית ר' שלל שיתגרס קרא התרגול שהוא נקרא גבר: אים לך מימר בר סרגולא. בתמינה אלל שם אדם שהיה גבר ה"ו קריאת הגבר אלל קאלי: ה"ג שהיה מוונן אס הפסולות. וכה"ל זיומא ה"פ"ס שגדלו וקלטן: עמי וכו'. רזה למנות עליהן פרנסים ולא רזו לקבל על עצמן למנוח פרנסים על הכבוד שאין זה כבודן: וזה לפימנוט עם גדולו הדור. עם הממונין המשונין שנישאל: כהאי דמינין סתן. תמיד פ' בתרא: ונקיטין לו בצב רל"א. נרתעין מהבדת קול: וכדייטו. ולרדות מן המנוח: היו מסיקין מבפניט. בתוך המנוח ורודה מבחון לרפוס שהיה במנוח שכן שמיני צבאית ג' דפוסין היה שם נותנו לרפוס ועדיין הוא צבא כמין דפוס היה לה במנוח וכו' והיה להלם דבוק במנוח לרפוס והיה נלפס יפה שחוס המנוח שולט בו: ואלו. אכשי אלכסנדריא לא היו בקיאיין לרבותה מן המנוח אס הוא דבוק חוץ לרפוס יהיו ודנקין חזון בתוך הדפוס ולא היה נלפס כל זכרו מפני מעשיהו הדפוס ומפיקין בין הצבא למנוח ומתפשט: מעשיהו לכבדו שלא יהא להם שולטנו מנוול בעיפוס: י"ב מנה היו נוטלים. כל כל תרומות הלשכס: שאלו היו אורמים ממעשה ש"ו. וכמוכי והייתם נקיים מו' ומישאל: היסה מתפרס ועולה. היה העשן עולה וקוף כמנוח ומתפשט בשמי קורה וחס"ה יורד: היסה. מתפשטת מיד למטה בתחילת עליית העשן: ממקוס אחר. שלא ידעה תרומה: היה פוסק עשה שלא ספסבס. דהמירד את אשמו שלא מתקשט מכל המינין ויומא ויתן כבודם לכל המנוח עמה קודם הנישואין: לרבות כבודם. בתורין הבית: וכבוד שמים נפרסה. שאמר העשרת שבטים האל ללטיהו הא קשוט דלפי' לבניהו לא נסיב אפיה ונס האמונת אמרו כן: על פנדה המתקון לדקיקס. בצנין דלעמדי: הרי מעלה עשן לנגדי. ומכרתי ע"מ כן מורגן בצנין וגם בבבדוס דקיקס שאמר שפייעה ועל כל מקראה עשן וימס עשן וגו' ועשן זה ע"י היה כמעלה עשן דלפי' האדן ישנו בחמה מפני העשן אלל דלפי' שהיה העשן מתפשט למעלה

האי דין כ"פ מקורר מוא והאי דין כ"פ אית ביה שרברבו ועד היכן שרברבוותיה מנ"ו א"ר אליעזר (אחא) ומת בנו בצמא אמר^ב רבי הנינא מאן דאמר רחמנא וותרן יתוותרן בני מעויי אלא מאריך רוחיה ונבי דידיה א"ר אחא כתיב י' וסביבו נשערה מאוד מדקדק עמהן כחוש השערה א"ר יוסי (בר אבין) לא מטעם הזה אלא מן מה דכתיב^ב ונורא הוא על כל סביבו מוראו על הקרובים יותר מן הרחוקים חסדי בני חגי' בשם רבי שמואל בר נחמן מעשה^ב בחסדי אהר שרדיה חופר בורות שיחין ומעורות לעוברים ושבים פעם אחת היתה בתו עוברת להנשא ושטפה נהר והוון כל עמא עללין לגבי בעון מנחמתיה ולא קיבל עליו מתנחמא עאל רבי פנחס ב' יאר לגביה בעי מנחמתיה ולא קיבל עליו מתנחמא אמר לון דין הוא איתעתיך אמרו ליה רבי כך וכך היה עושה כך וכך חסיד ליה אמר אפשר שרדיה מכבד את כורא במים והוא מקפחו במים מיד נפלה הברה בעיר באת בתו של אותו האיש אית דאמרי בסוכתא איתערית ואית דאמרי מולך ירד כרמות ר' פנחס בן יאר והצילה: גביני ברוז: שהיה^ב מכרז בבת המקדש^ב מזה היה אמר עמרו הכהנים לעבודה ולויים לדוכן וישראל למעמדן אגריפס המלך שמע קולו עד ח' פרסאות ונתן לו מתנות רבה: בן גבר על גיעלת שערים: תירגם^ב רב קומי דבית ר' שילא קרא גברא אכרזי כרווז^ב אמר ליה אמור קרא תרגולא א"ל והתנינן בן גבר אית לך למימר בר תרגולא: ב' בבי על הפקיע: ^ה שהיה (מוזוג) מוייג פתילות ר"י יוסי (אס) עאל לכופרה בעו ממנייא עלייהו פרנסים ולא קיבלון מינה^א עאל ואמר קומיהוון בן בבי על הפקיע ומה אם זה שנתחמה על הפתילות וזה למינות עם גדולי הדור אתם שאהם נתמנין על חיי נפשות רכ"ש: בן ארוה על הצלצל: כי הא דתנינן ׀ תמן הניף הסגן בסודרין והקיש בן ארוה על הצלצל: הוגרם בן לוי על השיר: (ב) אמר^ה ר' אחא נעימה יתירה היה יודע ואמרו עליו על הוגרם בן לוי שרדיה מנעיט אית קולו כומר וכשהיה גועץ גדולו בתוך פיו היה מוציא כומר מיני זמר והיו כל אחיו הכהנים נוקרין לו בבת ראש: בית^ה גרמו על מעשה לחם הפנים: בית גרמו היו בקיאיין במעשה לחם הפנים וכרדייתו ולא רצו ללמד שלחו חכמים והביאו אומנים^ה מאלכסנדריא שהיו בקיאיין ב"ת^ה גרמו^ה והיו מסיקין מוציין רודין מבחונין ולא היתה מתעפשת ואלו היו מסיקין מבפנים ורודין מבפנים ורודה מתעפשת כיון שרדעו חכמים בדברו ולא אמרו כל מה שלמדו הקב"ה לכבודו ברא שזאמר^ה כל פעל ה' למענהו שלחו אחריהם ולא רצו לבא עד שכפלו להם שכן י"ב

מגנה היו נוטלים ונתנו להם כ"ד ר' יהודה אמר כ"ד היו נוטלים ונתנו להן מ"ח אמרו להן מפני מה אין אתם רוצים ללמד אמרו להן מסורת היא בידינו מאבותינו שרביית היה עתיד ליתרב שלא ילמדו אחריים ועשו לפני ע"ן שלהן בדברים הללו מזכירין אותן לשבח שלא יצא ביד בניהם פת נקה מעולם שלא יהו אומרים ממעשה לחם הפנים היו אולכים: בית אבטינס על מעשה הקמורת: של שאלו אבטינס היו בקיאיין על מעשי פישום הקמורת ובמעלה העשן ולא רצו ללמד (ה) שלחו והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרים והיו בקיאיין בפישום הקמורת ובמעלה העשן לא היו אבטינס פלוני אמרתי לו בני אבותך שברא הקב"ה לכבודו ברא שזאמר^ה כל הנקרא בשמי לכבודי בראתי וגו' (י"א כל מה שפבלו הקב"ה לא פעל אלא למענהו שזאמר כל פעל ה' למענהו) שאלו אחריהם ולא רצו לבא עד שכפלו להם שכן י"ב

מגנה היו נוטלים ונתנו להם כ"ד ר' יהודה אמר כ"ד היו נוטלים ונתנו להן מ"ח אמרו להן מפני מה אין אתם רוצים ללמד אמרו להן מסורת היא בידינו מאבותינו שרביית היה עתיד ליתרב שלא ילמדו אחריים ועשו לפני ע"ן שלהן בדברים הללו מזכירין אותן לשבח שלא יצא ביד בניהם פת נקה מעולם שלא יהו אומרים ממעשה לחם הפנים היו אולכים: בית אבטינס על מעשה הקמורת: של שאלו אבטינס היו בקיאיין על מעשי פישום הקמורת ובמעלה העשן ולא רצו ללמד (ה) שלחו והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרים והיו בקיאיין בפישום הקמורת ובמעלה העשן לא היו אבטינס פלוני אמרתי לו בני אבותך שברא הקב"ה לכבודו ברא שזאמר^ה כל הנקרא בשמי לכבודי בראתי וגו' (י"א כל מה שפבלו הקב"ה לא פעל אלא למענהו שזאמר כל פעל ה' למענהו) שאלו אחריהם ולא רצו לבא עד שכפלו להן שכן י"ב מנה היו נוטלין ונתנו להן כ"ד רבי יהודה אמר כ"ד היו נוטלין ונתנו להן מ"ח אמרו להן מפני מה אין אתם רוצין ללמד אמרו להן מסורת היא בידינו מאבותינו שרביית היה עתיד ליתרב שלא ילמדו אחריים ועשו לפני ע"ן שלהן בדברים הללו מזכירין אותן לשבח שלא יצאת אשה משל אחד מזה מבושמת מעולם ולא עוד אלא כשהיה אחד מזה נושא אשה ממוקם אחר היה פוסק עמה ע"מ שאלו תרבתם שלא יהו אומרים ממעשה פישום הקמורת מן מתבשמות לקיים מה שזאמר^ה שאלו היתים נקיים מו' ומישאל [א] א"ר יוסי פעם אחת הייתי עומד בירושלם ומצאתי תינוק אחד משל בית אבטינס אמרתי לו בני מאיזו משפחה את אמר לי ממשפחת פלוני אמרתי לו בני אבותך לפי שנתכוונת לרבות כבודך ולמעט כבוד שמים לפיכך כבודם נתמטט וכבוד שמים תרבה אמר ר' ע"ן שח לוי שמעון בן לוגא מלמך הייתי עשבים אני ותינוק אחד משל בית אבטינס וראיתי אותן שבתה וראיתי אותו ששחק אמרתי לו בני למה בכיתיה אמר לי על כבוד של בית אבא שנתמטט ולמה שחקתה אמר לי על הכבוד המתוקן לצדיקים לעתיד לבא ומה ראית מעלה עשן לנגדי נומתי לו בני הראהו לי אמר לי רבי מסורת בידי מאבותי שלא להראותו לבריהו א"ר יוחנן בן גורי (מלמך הייתי עשבים אני וקון א') פגע בי זקן א' משל בית אבטינס ומגילת בידי אמר לי רבי לשעבר בידו בית אבא צנועין והיו מוסרין

מפרשים ומתקמם ג"כ לטובה לרפון: מ"ק. קלע: מקרב. מולח מים קרים: שרברבו. חמימות ועד היום חמימות מגיע: ומת בנו נלמא. כי במדה שאלס היה זה מחוד אס הוא פוסג קלח בזה נענש עליו יומר כדמלינו בפ"ו דב"מ פ"ד ב"ר"א ב"ר"ש יומא חזן חזיר דקא נפיק רישא מלחוייה חלש דעלמי כ"ו א"ל יומא חזן חזיר שטמי צולתה לדורכה מרנבן א"ל מחאי דנעבי ליה כ"ו. ויהיני לפי שהיה נוסר שהיה בזה כדלמתיין נמכתת מות כ"ד ח' חזר אלו משטות דמיס כוון רכש"ש דלח שמיע ליה צולתה דרנבן ושתק ודפי' רש"י עס ולכן אמר הלא צד"מ ולא מחאי כדלפני ל' והלא נמי שהיה ארוח במדה עובד זו הלמלא מים לרביס וכשליע: לו דלח מזה כמה דודע נענש בזה הענין גופיה: מ"ד תרמנא ווסרן. ונעט על עבדות דלח אפיסת ליה: יסוחרין בני מעוי. דלמתיין בפ"ג דרולין ע"פ הנה עשן ויסוקן נלמד עשהה הקב"ה כנינותו שלדס שאס חלש ח' מהס אית יוכל ליות אלו בני העמיס כמיס הערוך מלשון הדורא דנמחא ורזיה לדכרו דמתיין לה כפוגיה עובדל הדורא בגרלה דנבל מלוגיה וניפק מעיניה כ"ו וכמו של עיקר מילת האלס מלי צנועין דקאמר שאס הנפן כ"ו. כי כל הטעמות מליס צנועין אלל צנועין או להרסס ח"ש שמי שאומר שמומח השי"ע על עבדיה יתוחרן כמו ויחר לבי כ"ו. שלא ישמש פטעונו ואו היה מרבי העולם קנין: מלרין רוחי. הן מלחיו מ"ש עשה מלחיו רוחות ממני הפורעניות והס לריס חך והוא רחוס יכפר וגו' והרבה להשיב אפו מלפן ח"ף: וגבי דיעיה. מ"ש או ילדן שמי מתמינין כל פתוליה של מעלה שהאלס נבנה מותס מל"ח ח' מהס אית עשה וגו' וכו' לדכר יחבל לו בכל מה פוסג שרשו וכל אחד גבי דליה: תעוט בעיפיה. כי יעקב איש חלק ועשו איש עשיר ודקיקס זה סודי עולם כוללים הרבה ופסג קנין עשה עשה רוסס וכן פספטיין גירוסת אמת ולכן ע"י יליחס דקיקס הרלסוינס שמח גירוס התעוט חף תעוט כל דרו ונדקיקט ממהס צנוע"ו כדי שלא יכוס כלל לפתח מתקן רובין: לעובדיס וצדיס. לרבות הרביס: חף חתול עליה פתוחו. שעל התמ נגור להשתבח מן הלל משל"ח על הסי מ"ש יומאן להמנהס ויהי היתה בחי"ס אפיס הוס מכניד נוירל במי"ס. ח"ס היה מכבד הכל בזהירות וכבוד ללס שמיס ללו פסג כלל הוא מקפחו במים בתמינה ורזיה דלח מעלה: ולפס מעמדן לא נס האחה בעקב אחד ועלמה: אגריפס המלך שמע קולו כשהיה פרחות. חף דקולו של כ"ג היו שומעין עשרה פרסאות מ"ש מירוחו היו שומעין קולו של גביני כרוז (פתח ג' ע"מ) מ"מ היא עובדל הוס כמקון שמה פרסאות שמע המלך שהיה שם או: קרא דלח. היה מפרס מ"ש בפ"ק דיומא ולא היתה קריאת הגבר נמטת כ"ו. היינו שקרא גברא וחסרין כרווז הארץ לשטונו דלח ליעיב שחומתו התרגולא וגם הטמין כוונתו לרזיה מדלמך גביני כרוז מה היה אמר י"ו אכרזי כרווז וצבליי מטעין ליה מיה: א"ל קרל סרגולא. משוס דלמך כרייתת היאל לרדן קודם קריאת הגבר כ"ו התרגולו צנועין כ"ו דלמך ציומא (ה) ואלו נגבר על כ"ו: אית כל ימנימין כ"ו אלל ע"כ אגבר עשיה כשעמע ואינו רזיה מה שנומלך פסג גבר על התרגול ורדן ע"כ ק"ל דלמך לילח למיעיני עאל אהס ל' היו חל אדם ה"ל למיעיקט מפרסם דלח ליעיב בתרגולא אלל ש"מ קריאת הגבר צממת התרגולא עובדל דגביני כרוז מלחא אחרייה ומה דלמך ולא היה קריאת הגבר נמטת קא"ל על התרגול וי"מ צנועין: מוונן. שאלו שיהא שון משוס הידור: ולא קבלו מים. משוס ושעל את הרבינות. ולכו לזכות מן הכבוד. א"ר חרודו שלא יכעלו מ"ש פרנס הטמילי ליינה כ"ו: חיי נפשות עאל. דעוהה ככל והמנוח רבה ורזיה להמיס אר"ע בזה: דהמניט סתן. פרק בתרא דתמיד: נוקרין. נרתעין מעינת הקול: של אלו. של אלכסנדריא: ה"ג מבחון ואופין מבחון. וי"ה בבבלי שם ופי רש"י הלל שבאו מאלכסנדריא לפי שאלו היו יודעים לרבות מן המנוח של יהא נשכר לפי שהיה מניח מייה פרוזה כמין ספינה והיו יריחס לרבות מבפניט המנוח ואופין אותו מבחון. וירכיש הפסיריט משוכס בתוספתא הכל נמי האל שבשמה כיון דלע"ל:

למא ומה ראית מעלה עשן לנגדי נומתי לו בני הראהו לי אמר לי רבי מסורת בידי מאבותי שלא להראותו לבריהו א"ר יוחנן בן גורי (מלמך הייתי עשבים אני וקון א') פגע בי זקן א' משל בית אבטינס ומגילת בידי אמר לי רבי לשעבר בידו בית אבא צנועין והיו מוסרין